

Упркос томе што Савјет безбједности УН није одобрио његово именовање за високог представника у БиХ, како је иначе прописано чланом 1. став 2. Анекса X Дејтонског споразума, Кристијан Шмит себе већ види на тој позицији па нам из Берлина, и то ни мање ни више до за говорницом њемачког Парламента, шаље пријетеће поруке да ће, како пишу домаћи медији, “користити паметне алате који су му стављени на располагање кроз Дејтонски споразум”, тврдећи да су му “за то на располагању извршна овлашћења”.

Међутим, стварност, она правна и морална, сасвим је супротна од онога што тврди господин Шмит, јер Дејтонски споразум не прописује било какав основ да високи представник може владати над нама домаћима, већ је до тога овдје дошло буквалним удруженим насиљем високог представника и Запада (САД и ЕУ). Зато господин Шмит својим пријетњама, као и његови претходници, само показује колико је охаеризам, а тиме и Запад који га је створио, савремени облик тираније као морално изопаченог поретка. То је, како говоре и наредни редови, насилна владавина високог представника у дејтонској БиХ, за коју не постоји основ ни у једном извору међународног и унутрашњег права. Стога смо сви ми овдје истински поданици високог представника и Запада, а не грађани.

Зато господин Шмит својим пријетњама, као и његови претходници, само показује колико је охаеризам, а тиме и Запад који га је створио, савремени облик тираније као морално изопаченог поретка

Осим ове тиранске, а тиме и аутократске и тоталитарне црте која сопственим насиљем држи под својом централном контролом свеколики живот у БиХ и управља њиме, охаеризму је својствена и ауторитарност, у смислу да је то систем владања у којем не само већина овдашњег становништва него ни они његови дијелови који само формално врше власт, у стварности немају могућности да дјелотворно учествују у вршењу те власти.

Е управо том својству охаеризма посвећени су наредни редови. У њима ћу на примјеру из праксе доказати ту ауторитарну црту охаеризма, уз једну важну претходну напомену. Наиме, примјер који слиједи, као и други које узредно спомињем у тексту, не потврђују само ауторитарност, а тиме и тиранију и тоталитаризам ОХР-а, већ и доказују да је охаеризам својим насилним владањем неповратно усмјерио овдашње друштво и наше животе у правцу који одговара искључиво интересима Запада. Тиме се једино правилно објашњава чињеница да се ОХР посљедњих неколико година повукао, јер је већ одрадио све стратешке задатке па сада лагодно само посматра шта се догађа у овдашњој политичкој арени, у којој је, као и у сваком другом ауторитарном режиму, народ лишен могућности истинског учешћа у вршењу власти. Али, осим народа, ауторитарни охаеризам онемогућава и домаће политичке актере да дјелотворно врше власт.

Како стоје ствари

Тиранија и ауторитарност охаеризма

Пише: Милан Благојевић
четвртак, 01 јул 2021 10:01

